

Dagthema: 'In het midden'

Overweging 1 juli – Gerrard Boot

Lector: Natalie Coenradi

“... Goeroes, rabbijnen, sjamanen,
en uit Nederland onder andere Huub Oosterhuis, Awraham Soetendorp en
de soefi-leider Johannes Witteveen troffen elkaar voor een tweede keer.
In Assisi gingen ze naar de kapel van Franciscus.

“We moeten het bewustzijn over klimaatbescherming en waterproblematiek vergroten”,
liet een van hen optekenen in Trouw.

Dus niet alleen de hulpbehoevende staat in het midden:
ook de aarde waarop wij leven ... ”

Eerste lezing uit Job 42: 1-6; 11-17

Tweede lezing uit 2 Korinthe 8: 9-15

Openingsgebed

Wij zijn hier bij elkaar
in de Naam van de Ene en Eeuwige die vele
namen kent:

God, Jahwe, Allah, de Enige,
de Barmhartige,

Schepper van groei en leven, van liefde en
licht.

Wij voeden onszelf met de woorden en daden
van onze profeet en broeder Jezus.

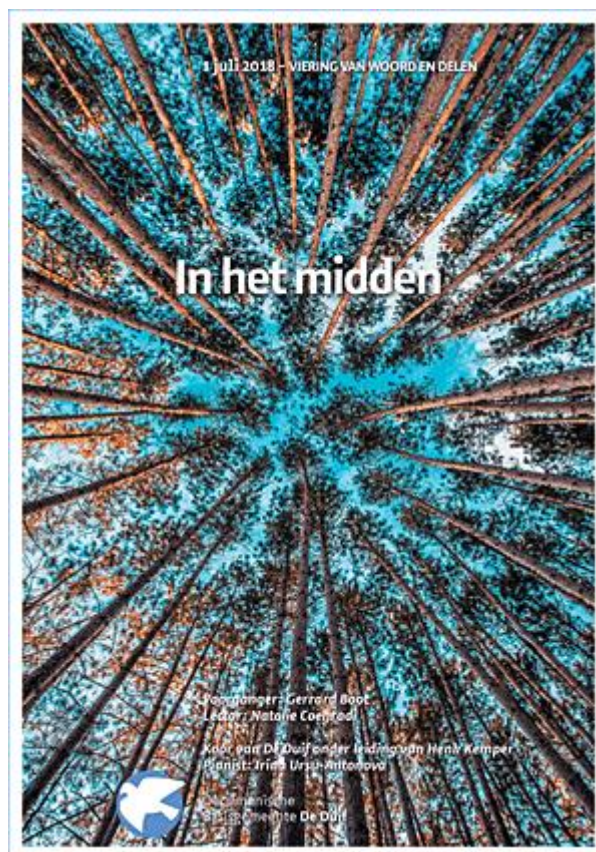
Wij geven de Geest vandaag alle kans
om ons zielsdiep aan te raken
en te vervullen met kracht en liefde.

Lied

Anneke Meiners, Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan
dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat
komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen van de Duif, hartelijk welkom. Welkom als je hier vandaag voor het eerst komt, welkom wanneer je al eens een enkele keer bent geweest en dacht: laat ik met dit mooie weer toch naar de Duif gaan. En welkom wanneer je je een vaste Duif voelt. Toen Natalie mij vroeg dit jaar nog een keer voor te gaan vond ik dat doodeng, en ik vind dat nog steeds. Het maakt zo veel uit of je vanuit dié kant een viering ervaart, of dat je hiér staat. Maar ik heb Natalie gevraagd mij te ondersteunen, en ik ben heel blij dat zij dat doet. Samen, en met jullie allemaal, moet het lukken.

In het midden. Dat is het thema van vandaag. Midden in de roos, midden in het leven staan. Het is vandaag 1 juli. Toen ik me dat realiseerde dacht ik: dat is precies halverwege het jaar. Precies in het midden. Dat is een mooi beeld. Ik werk als rechter, en de rechter, Vrouwe Justitia, wordt vaak afgebeeld met een weegschaal. De rechter streeft naar een evenwichtig oordeel. De tafel, waarvandaan we het brood en wijn delen, staat precies in het midden van de Duif. Het delen van brood en wijn, de verbondenheid die daar met elkaar uit spreekt, staat daarmee in het midden van onze viering. Maar ik dacht ook onmiddellijk aan de titel van een boekje van Karel Deurloo, een van de predikanten uit de Amstelkerk: Een kind mag in het midden staan. Die titel drukt uit dat degene die hulp nodig heeft, centraal staat, en centraal moet staan. In het midden staan: het kan eng zijn, maar ook prettig. Op je verjaardag ben je het middelpunt. Of als je moeilijk ter been bent en bezoek krijgt: ook dan sta jij even centraal. 'In het midden' heeft dus een letterlijke betekenis (zoals de tafel altijd met zorg precies midden in de kerk wordt geplaatst), en een figuurlijke. Over die twee kanten van 'in het midden staan' zal ik het vandaag hebben. Ik wens ons allemaal een mooie viering, een uur van inspiratie, toe.

Lied

Jan Maes (De Vleugel) / Bernard Huijbers

Naar Efeziërs 3, 14-21

1. Roep - roep om ruimte,
om lengte en breedte,
om hoogte en diepte.
2. Lang - lang naar lengte,
naar lengte die keert
het achterste voren.
3. Bid - bid om breedte,
om breedte die keert
het averechtse om.
4. Hoop - hoop op hoogte,
op hoogte die keert,
het onderste boven.
5. Delf - delf de diepte,
de diepte die keert,
het binnenste buiten.
6. Leef - leef de liefde,
de liefde die keert,
ons om en om en om.

Gebed om vergeving

Soms vluchten we,
vluchten we van onze medemens en van jou, God.
Soms vergeten we het verdriet van de anderen
en vluchten we van onszelf,
vergeten we ons ware bestaan.

Soms zoeken we licht
en vergeten we de ander in de duisternis,
zoeken we liefde en laten we de ander verkommeren,
zoeken we tijdsbesteding
en rennen aan onszelf voorbij.

Krachtige en Tedere,
vergeef ons onze kleinmoedigheid en steun ons,
opdat we kunnen leven
met open ogen en open armen.

Lied

Huub Oosterhuis / Henry Heuvelmans

Naar Prediker

Tijd van vloek en tijd van zegen,
tijd van droogte, tijd van regen,
dag van oogsten, tijd van nood,
tijd van stenen, tijd van brood,
tijd van liefde, nacht van waken,
uur der waarheid, dag der dagen,
toekomst die gekomen is,
woord dat vol van stilte is.

Tijd van troosten, tijd van tranen,
tijd van mooi zijn, tijd van schamen,
tijd van jagen nu of nooit,
tijd van hopen dat nog ooit.
Tijd van zwijgen, zin vergeten,
nergens blijven, niemand weten.
Tijd van kruipen, angst en spijt,
zee van tijd en eenzaamheid.

Wie aan dit bestaan verloren
nieuw begin heeft afgezworen,
wie het houdt bij wat hij heeft,
sterven zal hij ongeleefd.
Tijd van leven om met velen
brood en ademtocht te delen.
Wie niet geeft om zelfbehoud,
leven vindt hij honderdvoud.

1e lezing uit Job 42: 1-6; 11-17

Jobs antwoord aan God en zijn verdere lot

Nu antwoordde Job de HEER: 'Ik weet dat niets buiten uw macht ligt en geen enkel plan voor u onuitvoerbaar is. Wie was ik dat ik, door mijn onverstand, uw besluit wilde toedekken? Werkelijk, ik sprak zonder enig begrip, over wonderen, te groot voor mij om te bevatten. "luister," zei ik, "dan zal ik spreken, ik zal u ondervragen, zeg mij wat u weet." Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd. Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij, zoals ik hier zit in het stof en het vuil.'

Al zijn broers en al zijn zusters, en iedereen die hem van vroeger kende, kwamen naar zijn huis om samen met hem te eten; zij schudden hun hoofd en troostten hem, omdat de HEER zoveel rampspoed over hem had uitgestort. En elk van hen gaf hem een geldstuk en een gouden ring.

De HEER zegende Job in zijn latere leven nog meer dan in zijn vroegere, en zo kreeg Job veertienduizend schapen en geiten, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezinnen.

Ook kreeg hij zeven zonen en drie dochters. De eerste dochter noemde hij Jemima, de tweede Kesia en de derde Keren-Happuch.

In het hele land waren geen mooiere vrouwen dan de dochters van Job. En hun vader gaf aan hen een even groot erfdeel als aan hun broers.

Hierna leefde Job nog honderdveertig jaar en hij zag zijn kinderen en de kinderen van zijn kinderen opgroeien, tot in het vierde geslacht. En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven.

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
In mijn letters staat geschreven
dat alleen de geest doet leven.
Licht en adem is de geest.
Daarom ben ik neergeschreven:
dat je zonder angst zult leven
wat je leest.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Wou je leven met zovelen,
hier op aarde, moet je delen:
licht en adem, geld en goed.
Wie maar leeft om meer te krijgen
die zal sterven aan zijn eigen
overvloed.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Mozes heeft de weg gewezen,
hoor de woorden der profeten:
licht en adem zal er zijn.

Als je mens wordt zoals Jezus.
Liefde als een mens aanwezig,
wijn van liefde, brood des levens, zoals hij.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.-
Niemand weet hoe jij moet leven,
nergens staat het opgeschreven,
liefde tegen liefdespijn,
vriendschap tegen duizend vrezen,
zoet dat bitter kan genezen,
mens voor mensen, recht en vrede,
licht en adem, heel veel leven,
mag je zijn.

Vrouw, waar is je broer?
mens, waar is je zusje?
't Meeste van een mensenleven
wordt het minste opgeschreven:
hoe zij trouw zijn aan elkaar.
Lijden, sterven, liefde leren,
zouden wij dat ook proberen,
werd het waar.

2e lezing uit 2 Korinthe 8: 9-15

Opwekking tot offervaardigheid

Tenslotte kent u de liefde die onze Heer Jezus Christus heeft gegeven: hij was rijk, maar is omwille van u arm geworden opdat u door zijn armoede rijk zou worden.

In uw eigen belang raad ik u het volgende aan. U hebt al een jaar geleden uw goede bedoelingen getoond door met de collecte een begin te maken.

Rond deze nu met dezelfde inzet af als waarmee u begonnen bent, dan blijft het niet bij goede bedoelingen. Dus geef naar vermogen.

Als u bereid bent mee te doen, wordt niet verwacht dat u geeft wat u niet hebt, maar van wat u hebt. Het is niet de bedoeling dat u door anderen te helpen zelf in moeilijkheden raakt. Er moet evenwicht zijn.

Op dit moment lenigt u met uw overvloed de nood van de heiligen in Jeruzalem, zodat zij later met hun overvloed uw nood kunnen lenigen. Zo is er evenwicht, zoals ook geschreven staat: 'Hij die meer had, had niet teveel; hij die minder had, had niet te weinig.'

Lied

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?

Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Overweging

We hebben twee teksten gelezen, uit het oecumenische leesrooster. De ene tekst is uit Job, de andere uit de tweede brief aan de Korintiërs.

Ik was wel eens begonnen aan het verhaal van Job in de bijbel, maar ik was afgehaakt. Het begin was nog wel te volgen. Job was heel welvarend én hij was heel gelovig. God en de duivel zien dat vanuit de hoogte. Die verhaalvorm wordt gebruikt, om een boodschap te kunnen overdragen. De duivel zegt: “dat is niet moeilijk, om gelovig te zijn, als het je zo goed af gaat. Als Job zijn rijkdom zou kwijt raken, dan piept hij wel anders”. God gaat er mee akkoord dat Job op de proef wordt gesteld. Zijn bezittingen mogen hem worden afgenomen, maar zijn lichaam mag niets overkomen. Aanvankelijk heeft dat geen invloed op Jobs geloof. Als Job zijn kinderen en zijn bezittingen kwijtraakt, doet hem dat niet echt veranderen. De duivel daagt God nog verder uit, en zegt: “maar als Jobs lichaam wordt aangetast, dan zal hij toch zijn geloof verliezen”. En ook dat mag hij van God uitproberen. En als Job dan ziek wordt en helemaal onder de zweren zit, vervloekt hij zijn leven en vervloekt hij dat hij geboren is. Job zit helemaal in de put. Dat alles gebeurt in de eerste drie hoofdstukken, en wij lezen zonet het 42e en laatste hoofdstuk. In dat hele stuk ertussen in komen drie vrienden van Job op bezoek, en zij proberen hem te troosten. Om de beurt spreken zij hem aan, en vervolgens antwoordt Job hen, en dat gebeurt dan nog een keer. Tenslotte spreekt God Job aan. Het is bloemrijke taal, en ik vind het heel moeilijk te volgen.

Vervloek God toch...

Maar in het boek van Alain Verhey, *God en ik*, staat het in het hoofdstuk “Omgaan met tegenslagen” heel mooi uitgelegd. Job zit daar, vol zweren, en zijn vrouw zegt hem: vervloek God toch, en sterf. Jobs vrienden blijven zeven dagen en nachten bij hem, maar zij helpen hem toch niet echt. Wanneer Job de ‘waarom-vraag’ stelt (waarom overkomt mij al dit onheil?) zeggen ze: “je zal wel gezondigd hebben, want God straft geen onschuldigen”. En dat soort verklaringen. Zij willen niet onder ogen zien dat ons soms oneerlijk veel verdriet overkomt. Dat leed niet altijd een redelijke oorzaak heeft. Want het antwoord uit het boek is: je zult je er aan moeten overgeven. Je moet de ‘waarom-vraag’ loslaten. Job ervaart zijn vrijheid van binnen uit. Job ziet God ook niet als een straffe God. Daarop wordt Job weer in zijn oude rijkdom hersteld. Ik denk dat dit in onze overgerationaliseerde maatschappij een belangrijke les is. Sommige dingen kun je niet anders dan ze te accepteren. Waarom verongelukken jonge mensen? Waarom krijgen ze afschuwelijke ziektes? Je hoeft er niet

altijd een verklaring voor te hebben. Je hoeft van je onheil zeker niet jezelf de schuld te geven. Maar je hoeft het ook niet een ander in de schoenen te schuiven.

Evenveel land

Tijdens de liturgiebespreking bleek dat de verschillende Bijbelvertalingen vers 15 van de tekst die we net lazen verschillend weergeven. In de Willibrodus vertaling staat dat “ook Jobs nieuwe dochters land kregen”. Maar in de Studiebijbel van het NBG, en in de vertaling die wij vandaag lazen staat dat zijn dochters ‘evenveel’ land kregen als zijn zonen. Dat gaat dus nog wel wat verder: gelijke behandeling. Dát is wat de voorbeeldige mens, die Job is, doet: zijn dochters en zonen gelijk behandelen.

De boodschap uit Job is dat je sommige dingen niet anders kunt, dan ze accepteren. Maar dat betekent niet dat je apathisch kunt gaan stilzitten. De boodschap van Paulus in zijn brief aan de gemeente in Korinthe is: je moet doen wat je kunt, maar je hoeft ook niet het onmogelijke te doen. Je hoeft niet zóveel te doen dat je er zelf onder gaat lijden. Maar dat wat je kan, wordt wel van je verwacht. Zoek een evenwicht. Dat kan moeilijk zijn. Tijdens de liturgiebespreking hadden we het hierover. Wanneer je anderen helpt, dan kan dat verwachtingen wekken. Als je mantelzorg verleent, kan dat zelfs voor jou te veel worden. Maar wij ervoeren ook hoe fijn het is als jij zelf geholpen wordt. Wanneer je zwager je helpt met internetbankieren, omdat je dat zelf niet goed kunt. Elkaar helpen, dat proberen we binnen de Duif te doen.

Binnen één generatie 2 meter zeespiegelstijging

Ik was afgelopen weken aan het nadenken over die brief van Paulus, en diens boodschap dat je wél moet doen wat redelijkerwijs van jou verwacht kan worden, maar dat daar grenzen aan zijn. Dat je jezelf niet helemaal hoeft weg te cijferen. En precies in die periode kwam er een internationaal milieurapport uit, waaruit blijkt dat het ijs op de Zuidpool steeds sneller gaat smelten, en dat dat enorme gevolgen kan hebben. Binnen één generatie kan de zeespiegel 2 meter stijgen, maar het kan ook veel meer zijn. De weerman van het Journaal, Peter Munneke, kwam daar in een praatprogramma over vertellen. En hij was heel concreet. Hij legde uit dat dat smelten van het ijs gevolg is van de uitstoot van CO₂, en dat die toegenomen uitstoot verschillende oorzaken heeft. Een deel gebeurt door het bedrijfsleven, een deel door spullen die wij met z'n allen kopen en die geproduceerd moeten worden, een deel komt door reizen (per auto of vliegtuig) en een deel komt door voedselproductie, waaronder het produceren van vlees. Hij zei: op dat bedrijfsleven heb je als burger niet direct invloed, maar op die drie andere oorzaken wel. Je kunt iets minder reizen, iets minder vlees eten, iets minder spullen kopen die vervuilend zijn. Je hoeft daarmee niet het alleruiterste van je zelf te vergen, maar je kunt wel iets doen. Ik vond dat helemaal passen binnen de boodschap van Paulus.

Verbinding van het milieu én het goddelijke

De verbinding van het milieu én – ik noem het maar – het goddelijke, kwam ik deze week nóg een keer tegen. Een groot aantal spiritueel leiders kwamen eergister bij elkaar in Assisi. Het dagblad Trouw schreef er over onder de titel ‘Het ene goddelijk wezen inspireert ons allen’. Goeroes, rabbijnen, sjamanen, en uit Nederland onder andere Huub Oosterhuis, Awraham Soetendorp en de soefi-leider Johannes Witteveen troffen elkaar voor een tweede keer. Bij de eerste conferentie, in Istanbul, bleek hoéveel ze met elkaar gemeen hadden. De organisator vertelde: ‘We waren bij elkaar en luisterden gewoon naar elkaar. Er kwam geen oorlog, maar vrede uit voort. Ze vonden het allemaal prachtig en zeiden: gaat u hier alstublieft mee door’. Nu in Assisi gingen ze naar de kapel van Franciscus. “We moeten het

bewustzijn over klimaatbescherming en waterproblematiek vergroten”, liet een van hen optekenen in Trouw.

Dus niet alleen de hulpbehoevende staat in het midden: ook de aarde waarop wij leven. De bomen, met daarboven de blauwe lucht, de hemel zo u wilt. De zon, de maand en sterren, seizoenen en rivieren, zoals we straks zullen zingen.

Moge het zo zijn.

Intermezzo door Irina Ursu-Antonova

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Geest van leven en liefde,
ver aan mij vooraf, royaal aan mij vooruit,
maar ook in mij aanwezig.

Soms noem ik Hem 'Eeuwige',
maar het liefste noem ik Haar 'Schepper'.

Ik geloof in mensen,
gedreven door de Geest,
die mij vóórleven wat leven betekent
en wat liefde vermag.

Daarom geloof ik in Jezus
en in zoveel anderen

die leefden en leven zoals Hij.

Ik geloof in de Gemeenschap van de Geest:

mensen die samen zich oefenen
in recht doen en vrede stichten,
in breken en delen.

Ik geloof in het goede, dat wij nu eens verbergen
dan weer openbaren.

En ik geloof dat het goede het kwade zal overleven;
dat niet het laatste woord zal zijn aan de dood,
maar aan het leven en de liefde.

Amen.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

voorzang: Die naar mens'lijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden
werd geboren, ver van hier,

allen: die genoemd werd: Jesjoe, Jezus,
zoon van Jozef, zoon van David,
zoon van Jesse, zoon van Juda,
zoon van Jacob, zoon van Abram,
zoon van Adam, zoon van mensen,
die ook zoon van God genoemd wordt,
heiland, visioen van vrede,
licht der wereld, weg ten leven,
levend brood en ware wijnstok,

die, geliefd en onbegrepen,
werd bewaard in taal en teken
als een eeuwenoud geheim,
als een wachtwoord doorgegeven,
als een vreemd vertrouwd verhaal,
die een naam in mijn geheugen,
die de stem van mijn geweten,

die mijn waarheid is geworden:
hem gedenk ik hier en noem ik,
als een dode die niet dood is,
als een levende geliefde,
die gekozen heeft te leven
voor de armsten van de armen,
helpman, reisgenoot en broeder
van de allerminste mensen,

die, ten dage dat hij rondging
door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde,
hen verzoende met elkaar,
die niet steil en ongenaakbaar,
niet hooghartig, als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde,
die zijn leven voor zijn vrienden

Voorzang: prijs gaf, door een vriend verraden,
die, getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden,
die, van God en mens verlaten
is gestorven als een slaaf,

allen: die gestrooid is in de akker
als het kleinste van de zaden,

die daar wacht een lange winter
in de stilte van de dood,
die als graan geoogst zal worden,
die als brood gedeeld wil worden
om in mensen mens te worden,
die, verborgen in zijn god,

onze vrede is geworden,
onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet vanuit zijn verte,
die ons aankijkt van dichtbij,
als een kind, een vriend, een ander,
hem gedenk ik hier, hem noem ik
en beveel hem bij je aan,
als je levende geliefde,

Voorzang: als de mens die naast je is.

Voorbeden

Laat ons bidden voor de wereld.

Voor alle mensen die lijden en sterven aan onrecht

Voor alle flora en fauna dat lijdt en sterft aan onrecht

Dat zij bevrijdt mogen worden en geheeld en getroost

Voor alle mensen die dat onrecht aandoen

Dat zij wakker mogen worden en geraakt en vergeven.

Dat alle mensen op aarde leren leven in vrijheid

Dat wij elkaar behoeden en doen leven.

Nodiging

Hier in het midden van onze viering breken en delen wij,

in navolging van Jezus, het brood en delen we de wijn.

Met het eten van dit brood herinneren we ons zijn lessen en houden hem levend. Een ritueel dat we elke week herhalen als teken van onze wil en ons streven om te leven vanuit de intentie onszelf en de anderen recht te doen.

Ook wanneer de kerk een ongewone plek voor je is

en je je bij God geen voorstelling kunt maken: je bent van harte welkom aan de tafel

want het brood is geen beloning voor goed gedrag of sterk geloof. Het is een bevestiging van jouw bestaansrecht te midden van alle anderen.

Dus kom, want alles staat klaar.

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

En niets valt omhoog en alles omlaag.
En niets is nog af en alles nog nergens.
En overal mensen die weten van niets
en maken van alles –
en alles bederven, seizoenen, rivieren.
En achteloos doden.
En sterven en doden en sterven.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

En niets valt omhoog en alles omlaag.
En niets is nog af en alles nog nergens.
Maar hier en daar mensen en steeds meer en overal
mensen die doen wat vandaag nog gedaan moet.
Die langzaam maar zeker, bezeten van liefde,
de aarde opdelven
uit de onderste afgrond.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren, seizoenen, rivieren,
rivieren die stromen naar zee.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.
Informatie en mededelingen

Slotlied

Dat ik aarde zou bewonen,
niet op vleugels als een arend,
niet in schemer als een nachtuil,
niet kortstondig als een bloem,

niet op vinnen onder water,
niet gejaagd en niet de jager,
niet op hoeven, niet met klauwen,
maar op voeten twee.

Om de verte te belopen,
om de horizon te halen
en wat handen die wat kunnen:
kappen, ruimen, zaaien, oogsten;

met een neus vol levensadem,
met een buik vol van begeren,
met een hoofd niet in de wolken,
wel geheven naar de zon

om te overzien die aarde,
haar te hoeden als een kudde,
haar te dienen als een akker
en te noemen bij haar naam.

Dat ik ben, niet meer of minder,
dan een mens, een kind van mensen,
één van velen, één met allen,
groot en nietig, weerloos vrij

om te zijn elkaar tot zegen,
om te gaan een weg van dagen,
liefdesweg, die ooit zal leiden
naar een menselijk bestaan.

Zegenbede

Moge de Krachtige en Tedere dicht bij ons zijn vandaag en
alle dagen in ons verdere leven.

Moge zij ons rust en vertrouwen schenken
opdat wij steeds opnieuw iets van onze angst kunnen loslaten

Moge zij ons vervullen met liefdevolle vriendelijkheid
voor onszelf en voor de mensen die wij ontmoeten

Opdat onze vrijheid anderen mag uitnodigen.

De eeuwige ziet en beaamt je

Altijd, op elk moment

Overal, waar je ook bent

Amen.

